

Barcelona 3 març 1946

UAB 60K/0237

Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

Querit fill: ¡Per fi!... ha arribat, després de dos dies
d'esperar-la, la tant desitjada carta. No n'hiem renouat
mes, ni la teva mare ni jo, a un espai de silenci tant
llarg, i per mes que tractarem de cercar-li explicació, ca-
da u pel seu compte el veiem degut a qui sab quines
causes marlenques. Ara veiem que era ben bé perquè
altres activitats i han distret i ocupat, però jo voldria
preguntar-te pel lloc de la teva mare - que importa més mala-
ment que jo la manca de notícies teves, - que n'hi ha una certa
almenys una postal, no deixis d'adregar-nos-la amb fre-
quència, puix que per moltes que siguin les teves absen-
cions me de tant petita no t'costarà gaire de complir.

Després de tant petita no t'costarà gaire de complir.
Or dies abans de la carta que contesto, datada
el 18 de febrer i arribada el 28, n'hiem rebut el teu lli-
bre "A Calman" també tant esperat. La il·lusió de tenir-lo
no em havia calmat gens ni mica el desig de veure
altres notícies, però com que van arribar tant aviat, es
pot dir que va ésser una alegria simultània i vàiem
miquel gaudir del plaer de tenir el llibre entre les mans
amb molta més intensitat. Ja pots imaginar-te la meua
satisfacció!! L'estimo - e' estimo!! - com la meua meua
du joia. No m'ha cançat d'embargar-lo i ponderar-lo a
qui vulgui embargar-me i fins i tot tècnics del llibre
no m'hi veien que a Mèxic es ferrin edicions tant
acurades, a desgrat de que la part gràfica podria
millorar-se. Em referixo a les llineres, puix la neteja-
coberta no pot ésser millor impresa, i el text i quant
que t'acompanyen, així com el relleu, estan unes
he. Quan me'n transmetis un altre - espere que no dei-
xaris de fer-ho -, encara que vagi adreçat a Simen,
cur-re'l amb "etiqueta verde", puix, altrament, es
puguen dret de duana al seu país. Jo no m'oposaria, al
rebre l'avis, per a rebre-lo en presència d'un empleat de
duanes, que's tractés del llibre teu, però al donar-me'n compa-

no m'ha semblat gens exagerat que l'home m'ha llegit
cinquanta pàgines, pel diu, grempe i d'esperes. I han
vint en Palazón en franc, en Juan, en el mateix, i no
com a hènnes entès... I molts altres, coneixes i no cone-
xits teus, que n'han fet quins elogis. Ha mare el mare
com si fos un Breviari i el lleges amb una unció, un
amor i un respecte, que se li veuen els ulls i em fa
veure els meus. En Joan n'està tremolant tantament argu-
llós... Si valgués, ara, completar la felicitat de la
teua mare, ho aconseguiria venent l'extempora que va
demanar-te per la primera Comunió de Joan. Par promette
distribuir-la, estic cert que no te n'han albirat, però no
valdria rebre-la fora de temps, així que valdria editar. En
el millor possible....

En una de les fotos que t'hanem recone-
gut a en Peypoz i a la seva esposa. Família al pare
artís. Recordo a tots. Les altres estan, tremolant, molt lle-
i dentos rebre n'heu. I que t'han semblat, les que vaig
m'ho he en la meua anterior? En Joan està fet un
home, i els interiors de la carter de Polla pena do-
nen idea d'algun reconeixement molt bonic.

Així ha fet un llinen molt heràmic. Per fred,
poca pluja i, com a conseqüència artístiques d'ener-
gia elèctrica que pertorben l'estat de producció. Però
avui, ha n'heu, que és un treball com a vós!
Així en ha deixat una mica de fred que suparten
de tots maners, l'estat de. Per a en Joan ha estat
un espectacle meravellós! Ha pogut veure en la seua
tot un espectacle nou i desconegut en les pel·lícules. Reu-
luna que ha durat tot i la neu, l'empedra entre volnim
de pluja, no ha arribat a vendre.

Deixo al tinter molt més del que dic, però per no
retardar aquestes ratlles d'una de rebre no hauré deixat tant
per explicar-hi la mare, que m'heptura la setmana que ve ve
m'heptura. Recordo a tots, a la Arm especialment i he a tu una
abraçada ben forta. Cades

Muchos abrazos de vuestra madre
Cecilia